

lotte Antonsen spurgte om? Det er et godt, konkret spørgsmål, for det viser, om dagsordenen går den ene vej eller den anden vej.

Jeg synes, regeringen burde løfte sløret for, om det er det ene eller det andet, og det var derfor, jeg stillede de konkrete spørgsmål: Betyder dagsordenen, at det problem, som vi har haft med cyklamet i slik, som udvalget har behandlet, og som offentligheden har kendskab til – for det kom jo op i udvalget, fordi der blev en offentlig debat om det, og som vi derfor også kan bruge som et godt eksempel her i debatten i dag – betyder dagsordenen, at dette cyklamet skal væk fra vores børns slik?

Det må da være enkelt at sige, om det er den konkrete konsekvens af, at man nu siger, at man har et forsigtighedsprincip. Betyder det, at de stoffer, som vi ved vil give sygdomme hos mennesker, der lider af hudeksem, f.eks. børneeksem, nemlig azofarvestoffer, som blev godkendt, betyder det, at den danske regering vil tage det forsigtighedsprincip, man nu selv siger at man vil følge, alvorligt og stille forslag om, at vi kommer af med de stoffer?

Det er i al beskedenhed det, vi gerne vil have afklaret fra Enhedslistens side, for vi vil gerne vide, om dette er et reelt skridt imod sådanne stoffer, der giver allergi, der rammer mennesker med børneeksem, som rammer mennesker, som får diarré eller allergi eller i værste fald endda kræft.

Jeg håber, fru Tove Lindbo Larsen nu vil forsøge at gå ind i en konkret diskussion om dette her.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at Socialdemokratiet er ikke hoppet på noget. Jeg vil gerne minde fru Charlotte Antonsen om, at det faktisk ikke er første gang, jeg taler forbrugspolitik her i Folketinget. Det er ikke første gang, at Socialdemokratiet har givet udtryk for, at vi har en forbrugervenlig holdning. Det kan man jo bare se på de mange indlæg, der har været tidligere.

Vi vil gerne have fælles regler i EU; det har jeg sagt klart og tydeligt. Men vi vil gerne have, at de fælles regler bliver udarbejdet i forhold til nogle retningslinjer, som vi her har givet udtryk for, at vi mener er holdbare og bæredygtige i forhold til dansk forbrugspolitik.

Så vil jeg også gerne sige om positivlisterne: Jeg ved udmærket godt, hvordan positivlisterne

bliver til i Danmark. Jeg ved udmærket godt, at de er blevet revideret mange gange, og at de er blevet revideret, efter at man har forhandlet med forbrugerorganisationerne og med erhvervslivet. Det er den samme ligelige forhandling, vi gerne vil have i EU: at man tager hensyn til forbrugerne i større omfang, end man har gjort hidtil. Det mener jeg er vigtigt, når man skal revidere listerne.

Vi vil ikke miskreditere erhvervslivet. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg mener, det er en god dansk politik, at vi har et produkt, som er et ernæringsrigtigt, godt produkt af en høj kvalitet. Det er vel ikke at genere erhvervslivet. Vi har masser af gange her i Folketinget og ved møder rundt omkring sagt, at Danmark kan hævde sig på høj kvalitet, Danmark kan ikke hævde sig på underlødige varer i en mængde, som ikke er realistisk.

Jeg undrer mig meget over, at man ikke kan se det positive i den dagsorden, som vi her har foreslået.

Jeg beklager – lampen lyser.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der var en lang række, synes jeg, usædvanlig useriøse og platte bemærkninger i fru Charlotte Antonsens indlæg, som jeg ikke skal forholde mig til. Jeg vil kun tage fat i de lidt mere konkrete ting, som blev stillet som tvivlsspørgsmål fra fru Antonsens side.

For det første siger fru Antonsen, at selv om listen bliver længere, er det jo ikke ensbetydende med, at alle stofferne bliver brugt af alle producenterne. Det er indlysende rigtigt. Men man må nok sige, at jo større tilsætningsstofmængder, der er tilladt i jo flere fødevarer, jo mere er der selvfølgelig åbnet for, at de kan bruges, og man kan med rette frygte, hvad Forbrugerrådet, FDB og en lang række eksperter – i øvrigt også de danske myndigheder – vil gøre, når man udvider listerne så kraftigt, som man har gjort, om det ikke hen ad vejen vil føre til større anvendelse af tilsætningsstoffer.

I øvrigt er konsekvensen af fru Charlotte Antonsens synspunkt jo, at hvis man siger: Vi kan roligt tillade nogle flere stoffer i nogle flere mængder, for producenterne bruger dem ikke alligevel, at så behøver man slet ikke at have nogen positivlister; så kan producenterne jo bare selv bruge tilsætningsstoffer i det omfang, det er nødvendigt.